

ראה

רבינו תם	צאת השבת	הדלקת נרות
20:39	19:49	18:59
20:36	19:47	18:58
20:39	19:49	19:00
20:37	19:48	18:58

*לנוהגים 40 דקות: 18:39
הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים מתוך שיעוריו השבועיים של הרב"ג עופר ארז שליט"א

התועלת של הביזיונות והסכנה שבכבוד

עזרת השם נעסוק בתורה ו' בליקו"מ - ידוע שזאת תורה שרבינו הכניס בה הרבה מאוד יסודות של תשובה, וגם עפ"י הסוד יש פה את הכוונות של חודש אלול. רבינו האר"י כותב בספר שער הכוונות, כוונות מיוחדות לכוון בחודש אלול ורבינו מגלה בתוך התורה את הכוונות האלו, לכן בברסלב נוהגים תמיד ללמוד את התורה הזאת בחודש אלול שזה למעשה חודש התשובה..

מי שבורח מן הכבוד.. זוכה לכבוד א-לקים

בתחילת התורה רבינו אומר: כי צריך כל אדם למעט בכבוד עצמו ולהרבות בכבוד המקום. כי מי שרודף אחרי הכבוד אינו זוכה לכבוד א-לקים אלא לכבוד של מלכים, שנאמר בו (משלי כ"ה) 'כבוד מלכים חקר דבר', והכל חוקרים אחריו ושואלים: מי הוא זה ואיזהו, שחולקים לו כבוד הזה, וחולקים עליו, שאומרים שאינו ראוי לכבוד הזה. אבל מי שבורח מן הכבוד שממעט בכבוד עצמו ומרבה בכבוד המקום, אזי הוא זוכה לכבוד א-לקים, ואז אין בני אדם חוקרים על כבודו אם הוא ראוי אם לאו, ועליו נאמר (שם) 'כבוד א-לקים הסתר דבר', כי אסור לחקור על הכבוד הזה. רבינו מתחיל את התורה בשני מושגים יסודיים מאוד: כבוד מלכים וכבוד א-לקים, ורבינו אומר שאדם צריך תמיד לשאוף ולראות איך הוא יכול להשיג את כבוד א-לקים ולמעט בכבוד מלכים. למעט בכבוד מלכים ולהרבות בכבוד א-לקים משיגים את זה ע"י שאדם ממעט בכבוד עצמו ומרבה בכבוד המקום - צריך להתבונן בשני המושגים האלה, למעשה כמעט כל התורה הזאת וכל עבודת התשובה עומדת על היסודות האלה..

מחשבות של קדושה, תורה, אמונה וכו'

רבי נתן כותב בליקוטי הלכות שכבוד מלכים זה מה שאדם מקבל כבוד מבני אדם וממציאות העולם, ואילו כבוד א-לקים זה מה שאדם מקבל כבוד מהקב"ה, מה הכוונה? הכבוד בלשון הקבלה והחסידות נקרא גם אור, אז כבוד א-לקים זה אור א-לקים, פירוש הדבר שאור השם מאיר בתוך האדם, וזה יכול להיות הן בבחינת מחשבה והן בבחינת לב, כי עיקר השארת האור הא-לוקי בתוכנו זה בעיקר במוח ובלב שזה המחשבה וההרגשה, פירוש הדבר שככל שאדם חושב יותר מחשבות של קדושה, של תורה, של אמונה ויראת שמיים זה בא מכוח אור השם שמאיר בתוכנו, עפ"י הקבלה והחסידות זה נקרא אור הנשמה, כי אומר רבינו האר"י הקדוש שמקום משכנה של הנשמה זה במוח ואילו מקום המשכן של אור-הרוח זה בלב, זה ההרגשות שלנו וזה בעצם כל עולם הרגש שלנו, יש לנו רגשות שמאוד קשורים לקדושה.

העלון מוקדש להצלחת נוחות הביטחון והחיילים היקרים שלנו,

ולרפואת הגוף והנפש של כל הפצועים ולחזרה

של כל החטופים, השבויים והנעדרים במהרה בבריאות הגוף והנפש.

ולהבדיל לעילוי נשמת כל הנפלים במלחמת חרבות ברזל - השם יקום דמם!

בעזרת השם, רק ביחד ננצח!!!

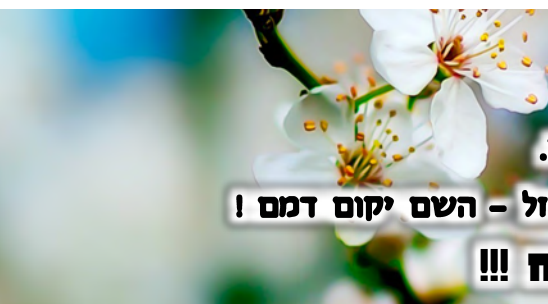
אדם מרגיש אהבת השם וכיסופים להקב"ה או יראת שמיים, זה בא מאור שמאיר בתוך הלב, ואנחנו יודעים כמה מלחמה בתוך הלב, כי הרבה פעמים אנחנו מרגישים הרגשות אחרות לגמרי, רצונות של העולם הזה, או כעס, הקפדה, גאווה וכן הלאה - כבוד א-לקים, שעליו נאמר 'הסתר דבר', עיקר כוונות הדברים זה מה שהקב"ה מאיר בתוך נפש האדם, הכוונה במוח ובלב, אם זה שאדם חושב מחשבות של תורה ואמונה או שאדם מרגיש בלב אהבת השם - ככל שאדם מרגיש את זה יותר זה נקרא שהוא זוכה לכבוד א-לקים.

באמת נמצא עכשיו בגן-עדן

רבינו אומר לנו יסוד מאוד גדול: כבוד מלכים וכבוד א-לקים לא הולך ביחד, זה 2 דברים שמתנגדים זה לזה, במציאות הרוחנית אם אדם מחפש כבוד מלכים הוא לא יכול לזכות לכבוד א-לקים, אבל אם הוא מחפש כבוד א-לקים אז הוא ממילא ידחה ממנו את הבחינה של הכבוד מלכים. מה המשמעות ששלמה המלך אומר במשלי 'כבוד א-לקים הסתר דבר', הכוונה שזה נסתר בתוך האדם, אף אחד לא יראה עליו שום דבר, הא יראה האדם הכי פשוט בעולם אבל הוא באמת נמצא עכשיו בגן-עדן, מאיר בתוכו אור השם והוא בכזה אהבת השם ובכזה תענוגים ודביקות בהקב"ה ואף אחד לא יודע את זה, לכן זה נקרא אור פנימי שמאיר בתוך האדם ולכן אחת המשמעויות של הבחינה של הסתר דבר שזה נסתר מבני האדם. ברגע שאדם או הצדיק זוכה לכבוד א-לקים הוא לא רוצה בכלל שום כבוד מבני אדם, זה רק מפריע לו

כבוד זה יותר תענוג מכל תענוגי העולם

אנחנו יודעים עד כמה אנחנו עדיין נמצאים במקום שבו אנחנו רוצים כבוד מלכים ואם אדם לא יודע עד כמה הוא מחפש בתוכו את הכבוד מלכים אז הוא צריך לעשות שיעורים התבודדות ולא שעה, כדי להבין עד כמה אנחנו עדיין מחפשים כבוד מלכים. למה באמת אדם רוצה כבוד מלכים, ולמה אדם רוצה כבוד א-לקים? מה הסיבה שאדם רוצה את הכבוד? מכיוון שהכבוד זה אור גדול מאוד לכן הזוהר הקדוש קורא לכבוד, אור. כשמכבדים את האדם הוא מקבל כזה תענוג גדול מהכבוד הזה, לכן כל הנשמות משתוקקות אל הכבוד, ובאמת כבוד זה יותר תענוג מכל תענוגי העולם הזה. אדם הולך לתאוות הגשמיות כי לא מכבדים אותו, זה רק ברירת מחדל, ובאמת שהתענוג שבא מהכבוד הוא הרבה-הרבה יותר גדול מהתענוג של כל התאוות הגשמיות

התענוג של הכבוד א-לקים עומד כנגד טבח וביזין שווים בעיניך בלי טום שינוי?

היה ת"ח חשוב שרצה להצטרף לכת המתבודדים. המושג כת המתבודדים בשערי קדושה זה לא מה שאנחנו מכירים היום התבודדות אלא הכוונה שהיו צדיקים שהיו פורשים מהציבור ומהעולם והיו עוסקים בכוונות וייחודים והיו במדרגות רוחניות מאוד גבוהות בעבודה שלהם - אותן ת"ח חשוב רצה להצטרף לכת המתבודדים, הוא הלך לאחד המתבודדים שהוא מכיר ואמר לו: למדני נא את דרכי ההתבודדות (הכוונה לייחודים וכוונות). אמר לו המתבודד לאותו ת"ח: אני מוכן, אבל אני רוצה לשאול אותך שאלה ועפ"י התשובה אני אראה אם אני אוכל ללמד אותך, האם השבח והביזיון שווים בעיניך בלי טום שינוי? ז"א אם כשבשבחים אותך אתה מרגיש בדיוק אותו דבר כשבמבזים אותך? אותו ת"ח היה איש אמת והוא אמר לו: לא. כשבשבחים אותי אני מרגיש שמחה וכשבמבזים אותי אני מרגיש עצבות. אמר לו: אם כן, לך ותגיע למצב שאתה מרגיש שהשבח והביזיון שווים בעיניך ואז אני אוכל ללמד אותך את דרכי ההתבודדות, בלי זה אתה לא יכול להכנס לפנימיות הדביקות בהקב"ה.

ברגע שמבזים אותנו, אנחנו מזדעזעים.

הנקודה הזאת של הנקודה של הביזיונות, כולנו יודעים שזה לא קל לקבל ביזיונות, נהפוך הוא, זה הדבר הכי קשה בחיים שלנו, לקבל ביזיונות באהבה, אבל רבינו מאוד מדגיש את זה בהמשך התורה שאשחד התיקונים הכי גדולים שאדם ממשיך על עצמו פה בעולם הזה זה קבלת ביזיונות באהבה, אמנם יש לנו אין-סוף מלחמות בנקודה הזאת, ברגע שמבזים אותנו אנחנו מזדעזעים לגמרי ואנחנו מיד רוצים לשלוף את כל האקדחים ואת כל כלי הנשק ולעשות חיסול לשם שמיים, כי אם הוא מבזה אותי אז אדרבה אני רוצה לעזור לו להגיע לתיקון שלו, אני עושה את זה לטובתו, להביא אותו לתיקון הנצחי שלו.

...אז הוא אחד מצדיקי הדור

אנחנו יודעים שכל הדמים העכורים מתעוררים באדם בשעה שמבזים אותו, אז צריך לדעת פה כלל ויסוד מאוד גדול, אין תיקון יותר גדול מאשר לקבל ביזיונות באהבה. מי שזוכה בדור שלנו לשתוק על ביזיון אחד מתוך עשר אז הוא אחד מצדיקי הדור, אבל אם הוא שותק פעמיים מתוך עשר ביזיונות אז צריך לגלות אותו לציבור כי שהוא יעשה לנו פדיונות, מרוב שהעבודה הזאת כל-כך קשה. אבל צריך לדעת

כלל גדול מאוד, כל פעם ששותקים לביזיון, אין לשער למה אנחנו זוכים. אין דרך לקבל מתנות רוחניות יותר מאשר ברגע שאנחנו זוכים לשתוק על ביזיון.

מי רוצה לעלות מאה קומות במדרגות?

לפני הרבה שנים שמעתי מהרב שאמר שיש לכמה אנשים משימה, יש פה בניין עם מאה קומות וצריך לעלות את המאה קומות, יש שתי אפשרויות, יש מדרגות אבל יש גם מעלית, אפשר להכנס למעלית ללחוץ על קומה מאה ולעלות - מי היה מעדיף לעלות במדרגות? אלא אם כן זה אדם שמכין את עצמו לתחרות ריצה אבל סתם אדם רגיל בוודאי שהיה רוצה לעלות למעלית, ללחוץ על קומה מאה - הרב אמר שזה משל, הנמשל זה שהמעלית זה השתיקה לביזיונות, כל שתיקה שאתה שותק לביזיונות יש לך מעלית, במקום ללכת שנתיים בעבודה קשה, אתה ברגע אחד לוחץ על כתפור מאה וברגע אחד אתה מגיע - יש בזה תועלת כ"כ גדולה מבחינה רוחנית. יש מעשה מאוד מעניין בגמרא במסכת חגיגה, הגמרא מספרת שלרב ביבי היה משהו שהיה נפגש איתו מדי פעם, מלאך המוות, הם היו מיודדים. יום אחד רב ביבי היה עם מלאך המוות והוא שמע את מלאך המוות אומר לאחד מהשליחים שלו: לך

אין תענוג בעולם הזה כתענוג הכבוד, לכן גם היצה"ר הוא כ"כ גדול, לכן זה ניסיון כ"כ גדול הכבוד מלכים. התענוג של כבוד א-לקים זה בעצם עומד כנגד התענוג של כבוד מלכים, ובאמת אנחנו צריכים לדעת שאנחנו בהסתרה, המציאות שבה אנחנו נמצאים היא עדיין בהסתרה, מדי פעם בפעם היה סיעתא דשמיא והיה לנו כמה ניצוצות של כבוד א-לקים, קיבלנו כמה ניצוצות להרגיש מה זה תענוג וכמה טוב להיות בקרבת השם, הקב"ה ריחם עלינו ונתן לנו כמה ניצוצות, אבל בוודאי עדיין לא זכינו לזה, כי לא זכינו לתקן את הכבוד מלכים לכן לא זכינו לכבוד א-לקים, אבל באמת התענוג של כבוד א-לקים יותר גדול מהתענוג של כבוד מלכים פי אין-סוף, אין בכלל שום השוואה בין זה לזה, ולא רק שהוא הרבה-הרבה יותר גדול אלא אומר הרמח"ל במסילת ישרים שכבוד מלכים חולף ועובר על כן הוא נקרא הכבוד הדמיוני אבל כבוד א-לקים זה נצחי. לכבוד א-לקים יש שתי יתרונות על הכבוד מלכים וחשוב לזכור את זה כי יש לנו התמודדות עם הדבר הזה..

הכבוד מלכים מונע את השראת השכינה

היתרון הראשון שיש לכבוד א-לקים זה שהתענוג שיש בו הוא בוודאי פי אין-סוף מהתענוג של הכבוד מלכים. דבר שני זה שכבוד מלכים זה דמיון שעובר, כי באמת רק נדמה לאדם שמכבדים אותו, לעומת זאת הכבוד א-לקים זה קניין נצחי. כמו שאנחנו יודעים מאוד-מאוד קשה לעבוד ולתקן את הנקודה הזאת של הכבוד מלכים - מה העבודה שלנו בתיקון הכבוד מלכים? ותמיד צריך לזכור יסוד מאוד גדול, ככל שנזכר לתקן את הכבוד מלכים מיד אדם זוכה לכבוד א-לקים, מיד יש עליו השראה של הכבוד א-לקים. מה שבעצם מונע את השראת השכינה (כבוד א-לקים) באדם, זה הכבוד מלכים, כי אנחנו עדיין רוצים את הכבוד מלכים.

לא לעשות פעולות של כבוד

אין אנחנו זוכים לעבוד ולתקן את הבחינה של הכבוד מלכים? יסוד ראשון זה שאדם תמיד ישתדל לא לעשות פעולות שיכולות לתת לו איזשהו כבוד, ממשלה או הנהגה, ושאדם יבדוק את עצמו כשהוא עושה משהו, האם אני עושה את זה באמת כי צריך לעשות את זה וכי הקב"ה רוצה שאני אעשה את זה, או שיש לי יצה"ר של הנהגה. הכבוד מלכים בתוכנו

תמיד מחפש הנהגה, מלך זה מלשון מלוכה והנהגה - אז לשים לב כל פעם שיש לאדם איזה הצעה, רעיון או כיוון של הנהגה, אדם צריך לשים לב מאוד-מאוד אם הוא באמת עושה את זה לשם שמיים או שזה לא לשם שמיים

העצה זה רק להרבות בתפילה על הדבר

אדם תמיד צריך לזכור ולדעת שאנחנו תמיד מאוד-מאוד רוצים הנהגה, אנחנו תמיד רוצים להיות מעל השני, זה הכבוד מלכים, תמיד רוצים להיות יותר טוב מהשני, יותר חכם מהשני, יותר מוצלח מהשני - לשים לב איפה זה מתגלה אצלנו, זה יכול בתוך שיחה או בתוך תפקיד - לשים לב האם אנחנו באמת עושים את זה לשם שמיים או לא. לפעמים אדם עומד בפרשת דרכים והוא כן צריך לקבל תפקיד, אז מה העצה? רק להרבות בתפילות על הדבר הזה. בד"כ הצדיקים היו נוהגים לא ליזום שום הנהגה, הם לא היו לוקחים לידיים שלהם שום הנהגה, אם היו מציעים להם הנהגה הם היו רוצים לראות שיש פה עליהם כפייה דתית, ככה הם נהיו המנהיגים של עמ"י, הם תמיד פחדו שיש להם נגיעה בדבר הזה. יש ספר שנקרא שערי קדושה של רבי חיים ויטאל והוא מביא שם בשם אחד מהצדיקים הקדמונים סיפור שהיה..

קחו חלק בהפצה

הפצה חובקת עולם

של הרה"ג צופר ארז שליט"א

02-650-29-29

OFFERETZ.COM

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

מוקדש לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב רואי ששון הי"ד בן אסנת ודוד הי"ו ולע"נ החייל היקר והאהוב סמל אפיק טרי הי"ד בן אבשלום ואושרית הי"ו

מוקד טלפוני נשמע נאג'י עבד אל ח'אלד, 44, עיתונאי גאנטי, בן אסון השם יקים ומס'...

הצד השני של המטבע זה עצבות ודיכאון

שני הצדדים של המרד זה או שאדם כועס על הקב"ה, אם לא נעים לו אז הוא כבר ימצא משהו, יש בכדור הארץ שמונה מיליארד אנשים אז זה לא בעיה למצוא משהו לכעוס עליו, אם אדם נשוי אז זה בכלל מזומן אצלו בבית, יש לו את אשתו לכעוס עליו, אם הוא לא נשוי אז יש את החברים, יש את הכולל וכן הלאה, נמצא משהו לכעוס עליו - הנקודה זה שבאמת הכל זה מרד בהשם, אז צד אחד של המטבע זה כעס, הצד השני של המטבע זה עצבות ודיכאון, אני לא רוצה לעשות שום דבר, אין לי חשק ואין לי חיות, אדם אומר: אני רוצה להכנס למיטה ולא להכיר את העולם הזה, תעירו אותי כשתשמעו את התקיעה של השופר של המשיח - באמת בפנימיות של הדבר זה שהאדם לא מסכים עם ההנהגה של הקב"ה, כל כעס ועצבות זה אי הסכמה עם ההנהגה של הקב"ה. אומר רבי נתן וזה מובא הרבה בספרים הקדושים, שאדם מרגיש את הביזיונות של הקב"ה שזה הצמצום ההסתרת פנים, זה כל הקשיים שאנחנו מתמודדים איתם בין ברוחניות ובין בגשמיות ורואים שהעבודה שלנו פה זה לקבל באהבה ובשמחה את ההנהגה של הקב"ה

עבודתו היא לדון את הקב"ה לכף זכות

-במצבים כאלה צריך לדעת: אני לא יודע למה זה קורה ואין לי מושג, זה יכול להיות מגלגולים קודמים, אולי זה מצד השורש שלי באדם הראשון, יש דברים שאין עליהם תשובה - איפה מצאנו כזה דבר? למשה רבינו היה קשה, כשהוא ראה את גדולת רבי עקיבא ואח"כ את המיתה של רבי עקיבא הוא שאל את הקב"ה: זו תורה וזו שכרה? איזה יסודות יש פה בהנהגת השם שצדיק כזה גדול שכ"כ מסר את הנפש בכל דבר שבקדושה, איך יכול להיות שסורקים את גופו במסרקות של ברזל? מה אמר לו הקב"ה? שתוק, כך עלה במחשבה. יש עולם שנקרא עולם המחשבה וכתוב בספרים הקדושים שזה מוחא סתימא של אדם הקדמון ואריך אנפין, הכוונה שאין בזה שום הבנה, אין תשובה לדבר הזה - יבוא משיח צדקנו והוא יתרן לנו את כל הקושיות, אבל עכשיו יש דברים שאין לנו תשובה עליהם, העבודה שלנו בעולם הזה היא לדון את הקב"ה לכף זכות, ז"א אעפ"י שאני לא מבין, ואני לא יכול להבין, ואם משמיים לא רוצים שהוא יבין אז גם אם הוא ילך לצדיקים גדולים אפילו בעלי רוח הקודש, הם גם לא יוכלו להגיד לו שום דבר, משמיים אין להם רשות מה קרה לאדם וחווה וגם לכל הנשמות?

אנחנו רואים שלא כל דבר מגלים לצדיקים, רואים שאפילו למשה רבינו לא גילו, שתוק, כך עלה במחשבה. פה אנחנו תמיד צריכים להתחבר עם המקום

שאעפ"י שאנחנו לא מבינים, בוודאי שאם היינו רואים, היינו יודעים שזה שלמות הטוב שיש בכל העולמות ובכל הבריאה בדיוק מה שקורה עכשיו, זה נקרא ישמע בזיונו ידום וישתוק כלפי הביזיונות שהקב"ה מביא אותנו. למעשה אם אנחנו מתבוננים בעניין של חטא אדם הראשון, בפשט מה שכתוב בתורה מה הקב"ה ציווה על אדם הראשון? 'מכל עץ הגן אכל תאכל, ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו' והוא כן אכל ממנו - מה קרה לאדם וחווה וממילא לכל הנשמות כי כל הנשמות היו כלולים באדם וחווה, אז מה קרה להם ולכולנו ולכל הנשמות ברגע שאכלו מהעץ? באמת הרבה דברים קרו ועומק החטא זה לא רק העניין של האכילה אלא יש בו עוד כמה פרטים...

הנשמות התחילו לראות שיש רע בבריאה

לפני שאדם וחווה אכלו מעץ הדעת טוב ורע הם ראו מסוף העולם ועד קצהו, רבינו האר"י אומר שלפני החטא הם השיגו יותר ממה רבינו בהר סיני, הם ראו את כל העולמות. לפני כאשר הם התבוננו על הבריאה, על ההנהגה ועל המלכות של הקב"ה הם בעצם ראו את גודל החסדים של הקב"ה. הם ראו את שלמות החסדים שהקב"ה מנהיג. אחרי שהם אכלו מעץ הדעת טוב ורע, הדעת שלהם וגם כל הנשמות התחילו כבר לראות שיש רע בבריאה - זה אחת ההשלכות והביטויים הכי חריפים של השלכות חטא עץ הדעת טוב ורע...

איך כל דבר ודבר הקב"ה עושה לטובה!

אדם וחווה רואים שיש מציאות של רע בבריאה, מה התיקון? לחזור בעצם לדעת שהיתה לפני החטא, איך חוזרים לדעת הזאת? לדון את הקב"ה לכף זכות, לכן אחד הצדיקים הגדולים ביותר בעם ישראל, רבי עקיבא, מה היה שגור בפיו כל ימי חייו? 'כל מאן דעביד רחמנא לטב עביד'. רבי עקיבא היה שורש התורה שבע"פ ומגדולי החכמים של התורה שבע"פ, הוא היה בעל השגה עצום ונורא מאוד, ועם כל זה שהוא היה בעל השגה כל-כך גדול והוא היה דורש על כל קוץ וקוץ תילי-תילים של הלכות בפרד"ס של התורה כולל הסוד, ועם כל זה שימו לב איזה עבודה של אמונה פשוטה ותמימה היתה לו 'כל מאן דעביד רחמנא לטב עביד', עם כל הגדולה, ההשגות והחוכמה שלו הוא לא עזב את העבודה הזאת לראות כל ימי חייו איך שכל דבר ודבר הקב"ה עושה לטובה - מדוע? מכיוון שרבי עקיבא עסק בתיקון העולם, הצדיקים הגדולים בבחינת גדולי התנאים ובמשך הדורות, כל כוונתם היתה לעסוק בתיקון כל העולמות לכן הם עבדו מאוד-מאוד על כל הנקודה הזאת.

יהי רצון
שנזכה...
שבת שלום
ומבורך!

פינת ההתחדשות

העצות בתיקון המדות:

ו

ארבע מדרגות הענוה:

רבינו אומר (בתורה י"ד) שיש ארבע

מדרגות בענוה:

* צריך לאדם שתהיה לו שפלות לפני גדולים ממנו.

* ענוה בפני אנשים כערפו.

* ענוה בפני קטנים ממנו.

* לשם עצמו מתחת למדרגת עצמו.

שתי המדרגות הראשונות הן עוד

מובנות. אדם ענו בפני אנשים

גדולים ממנו ואנשים במדרגתו, כל

אלה הם אנשים שהזכיות

והמעשים הטובים שלהם פוררים

ונראים לעין, מפניו שכל בני האדם

שונים, בודאי שגם באדם כערפו

הוא יכול למצא מעלות שאין בו

כדי להיות ענו בפניהו.

ז

לפני קטנים ממנו - כף זכות:

אך פיצד יהיה אדם ענו לפני

קטנים ממנו? זה לא מובן! לכן

צריך להבין מהו שרש השפלות:

השרש הוא שהכל, גם הטוב וגם

הרע, ההצלחות והכשלונות - הם

מהקב"ה. כשאדם מסתכל על

אחרים, האמת היא שלעולם הוא

לא יודע למה האדם שמולו עובר

את מה שהוא עובר ואיזו דרך

הקב"ה מעביר אותו עכשיו. יש ענין

שהקב"ה ברא את העולם בכדי

לגלות מלכותו גם במקום של

הקלפות והעברות. כל ירידה של

יהודי זו שליחות של הקב"ה ששם

אותו שם, ויום אחד, כשהאדם

יקבל הרהור תשובה, הוא יעשה

תקון שאף אחד אחר לא יוכל

לעשות.

אומר בעל "פרי הארץ" (ר' מנחם

מנדל מויטבסק): "אם היית יורד

למקום שלו, היית חוטא פי אלה,

לכן באדם הקטן ממך ישנם פחות

של שליחות ששלחו אותו לעשות

תפקיד שאתה לא תוכל לעשות".

(מתוך ספרי הרה"ג שופר ארז שליט"א)

מוקדש לע"נ אביזן מורי בן מלכה הי"ו

ולעילוי נשמת שרונה בת חיים ת.נ.צ.ב.ה